

A Szántó Család

Ez itt a családom. Rajta van apám, édesanyám [az ülő nő], az egyik nagynéném és a négy testvérem. 1916-ban készült, a mátyásföldi házunk teraszán, ahol hat évvel később én is születtem. Nem tudom, hogy a ház saját volt-e vagy bérelt. Fogalmam nincs, hol találkoztak apáék, feltehetően társaságban, mert persze konvencionálisan az volt akkor. Nem sadhen [lásd: házasságközvetítő] hozta össze, azt tudom. Az 1900 évek elején, olyan 20-25 évesek lehettek, amikor összekerültek. Apám még a házasságkötése előtt magyarosított. Schwarz volt egyébként, Schwarz Miksa. Édesapám különleges ember volt. Annyira szerette anyát, hogy egyáltalán nem volt hajlandó fölvetni se azt a gondolatot, hogy másodszor megházasodjon. Pedig fiatalemberként temette el. Mert 1928-ban apa lehetett, ha 1880-ban született, akkor 48 éves. Anyám, azt hiszem, 46. Anya betegsége teljesen lekötötte. Teljesen. Anya halála után pedig a velem való törődés, a legkisebbel, aki még nem állt a lábán. Amikor özvegyen maradt, az Aranka néném szeretett volna engem örökbe fogadni, hogy az ő gyereke legyek, de apám nem engedte. Azt mondta, hogy az én gyerekeim egyben maradnak. Apu érettségizett, vegyész végzettségű volt, nagyon szép állása volt. A gumigyárban -- a mai Taurus, akkor még az Első Magyar Gumigyár -- volt osztályvezető, amit föladott akkor, amikor anyám megbetegedett, azért, hogy nagyobb jövedelemhez jusson, hogy minél többet tudjon költeni rá, hogy gyógyíttatni tudja, hogy ápoltatni tudja. Ügynökséget vállalt, más emberek vegyi termékeit, hajfestéket, egyebet árusított csak Pesten, és nagyon ügyesen tartotta fenn magát. Később egyszemélyes üzemében hajfestéket gyártott. Ezzel együtt nagyon kiszámított anyagi életünk volt. Apám nagyon okos ember volt. 1950-ben, a halála után nagyon sok kinnlevősége volt, mert hitelbe adott a fodrászoknak festéket, tudatosan készülve arra, majd ha ő már nem csinálhatja, akkor azért ne szoruljon a gyerekeire. Azt meg kell mondjam, hogy az országban bárhol, ahol tartoztak neki, egyetlen fodrász kivételével, mindenki fizetett. Részletekben, úgy, ahogy meg voltak apával állapodva. Budán volt egy öreg fodrásznő, akihez mentem a tartozásért, és ő mondta az első találkozásunkkor, hogy a maga apja nem okos volt, hanem bölcs. És így igaz. Apa nem volt párttag soha, de 1938-ban, mikor 16 éves voltam, s voltak a választások, és a nyilasok először kerültek elő, akkor nagyon nyíltan beszéltük meg otthon, hogy csak a baloldalra lehet számítani [A nemzetiszocializmus zászlóbontása a Meskó Zoltán alapította

Magyar Nemzeti Szocialista Földműves és Munkáspárt megalakításához köthető (1932. június); a nyilasok mint politikai tényező pedig már az 1930-as évek közepe táján megjelentek. Lásd: nyilas. Az 1939 májusában tartott országgyűlési képviselő-választásokon a baloldal jelentős arányú vereséget szenvedett: a Független Kisgazdapárt a korábbi 22 mandátum helyett csak 14-et, a Szociáldemokrata Párt a korábbi 11 helyett mindössze 5 mandátumot tudott megszerezni. A szélsőjobb oldali pártok viszont közel megnégyszereztek parlamenti jelenlétüket: a korábbi 13 képviselő helyett 49 képviselőt küldhettek az országgyűlésbe (a 260 mandátum 19,2%-a lett az övék). -- A szerk.J. Úgyhogy a szociális gondolkodás, a baloldali gondolkodás az a vérében volt a családnak. Arra emlékszem, hogy a nagyünnepek nagyon szépek voltak, nagyon bensőségesek. Emlékszem, amikor apám fölolvasta a Hagadát. Azzal együtt, hogy apám, aki egy nagyon kulturált, nagyon bölcs ember volt, nem akarta túlhajtani, de azt megkívánta tőlünk, hogy péntekenként együtt legyünk, hogy a család gyertya mellett ünnepeljen.